

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 884/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези са ставом 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Ђорђевића и Саве Михајловића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 08.02.2021. године (која је исправљена решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 04.03.2021. године) и Кж3 5/21 од 31.05.2021.године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, једногласно, је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Ђорђевића и Саве Михајловића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 08.02.2021. године (која је исправљена решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 04.03.2021. године) и Кж3 5/21 од 31.05.2021.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 08.02.2021. године године (која је исправљена решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 04.03.2021. године), усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину, преиначена је пресуда Основног суда у Зрењанину К 444/20 од 20.10.2020. године, којом је окривљени АА, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело пореска утаја из члана 225. став 2. у вези са ставом 1. у вези члана 61. Кривичног законика, а окривљени ББ, на основу исте одредбе, ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, па је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА огласио кривим због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези са ставом 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осудио га на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци која ће се извршити у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и изречена му је новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је овај окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде и истовремено је одређено да ће суд ову казну уколико је окривљени АА не плати у остављеном року, заменити казном

затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а окривљеног ББ је огласио кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика изрекао му условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (месеци) која се неће извршити уколико овај окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године, од правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је окривљени ББ дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде и истовремено је одређено да ће суд ову казну уколико је окривљени ББ не плати у остављеном року, заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем од стране првостепеног суда, као и трошкове паушала у износу од по 10.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 5/21 од 31.05.2021.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/20 од 08.02.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљених АА и ББ, адвокати Драган Ђорђевић и Сава Михјаловић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и потврди пресуду Основног суда у Зрењанину К 444/20 од 20.10.2020. године или да исте укине и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду као другостепеном на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Драгана Ђорђевића и Саве Михаловића, је неоснован.

Браниоци окривљених у захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. став 1. ЗКП, са образложењем да дела за која су окривљени оглашени кривим нису кривична дела, с обзиром да је из изреке правноснажне осуђујуће пресуде другостепеног суда изостао законом опредељен минимални износ у односу на прописани цензус за обрачунски порески период, као објективни елемент неопходан за постојање основног облика кривичних дела у питању, те да самим тим не може бити речи ни о постојању кривичног дела из члана 225. став 2. Кривичног законика у продуженом трајању. У вези са тим, бранилац истиче да се пореске обавезе чије се плаћање избегава, морају посматрати у оквиру периода од једног месеца, а не једне календарске односно

фискалне године, па надаље наводи да непостојање кривичног дела, не искључује прекршајну одговорност у смислу члана 177. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, чиме иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Ове повреде према наводима захтева учинио је и Апелациони суд у Новом Саду, као суд трећег степена, потврђујући другостепену пресуду.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На исте повреде закона указивано је у жалбама бранилаца окривљених, изјављеним против другостепене пресуде, а ти жалбени наводи од стране Апелационог суда у Новом Саду, као суда трећег степена, оцењени су као неосновани и за ту оцену дати су разлози, на страни 3. став пети и шести, на страни 4. став први до пети и на страни 6. став други пресуде КжЗ 5/21 од 31.05.2021.године, које као правилне прихвата и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Дакле, Врховни касациони суд налази да је објективно обележје кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика износ обавезе чије се плаћање избегава - да прелази милион динара у једној календарској години, која представља фискалну односно пословну годину.

Налазећи, из свих изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама нису учињене повреде закона на које се, неосновано, указује у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић